

Oline het olifantje

Over opgroeien met ouders met verslavingsproblematiek

Martine Delfos

met tekeningen van
Sjeng Schupp

niño

Eerste druk 1993
(tot stand gekomen met steun van Stichting Kinderpostzegels)
Tweede, herziene druk 1997
Derde, herziene druk 2005
Vierde druk 2012
Vijfde druk 2023

ISBN 987 90 8560 258 3
E-ISBN 978 94 6154 059 1!!
NUR 854
THEMA YXJ

© Uitgeverij SWP
© Martine F. Delfos, 1993, 2023
©Tekeningen: Sjeng Schupp

Boekverzorging: Hanneke Hienekamp

Niño is een imprint van Uitgeverij SWP, kijk voor meer boeken op:
www.ninoboeken.nl & www.swpbook.com

Kijk voor meer informatie over Martine Delfos op:
www.mdelfos.nl

Voor België, Uitgeverij Epo:
www.epo.be

Ten geleide

Oline het olifantje is een therapeutisch kinderboek. Het verhaal is bedoeld voor kinderen die te maken hebben met een pleeggezinplaatsing als gevolg van verslavingsproblematiek (aan alcohol of drugs) van hun ouders. Het is moeilijk om aan kinderen uit te leggen wat verslaving is, en wat de gevolgen ervan zijn. Vaak is het wispelturige gedrag van hun ouders voor kinderen onbegrijpelijk: dan weer vreemd, dan weer gewoon. Als ouders op bezoek komen wanneer kinderen elders wonen, lijken deze ouders zo leuk en prettig en begrijpen kinderen niet altijd waarom ze niet thuis kunnen wonen.

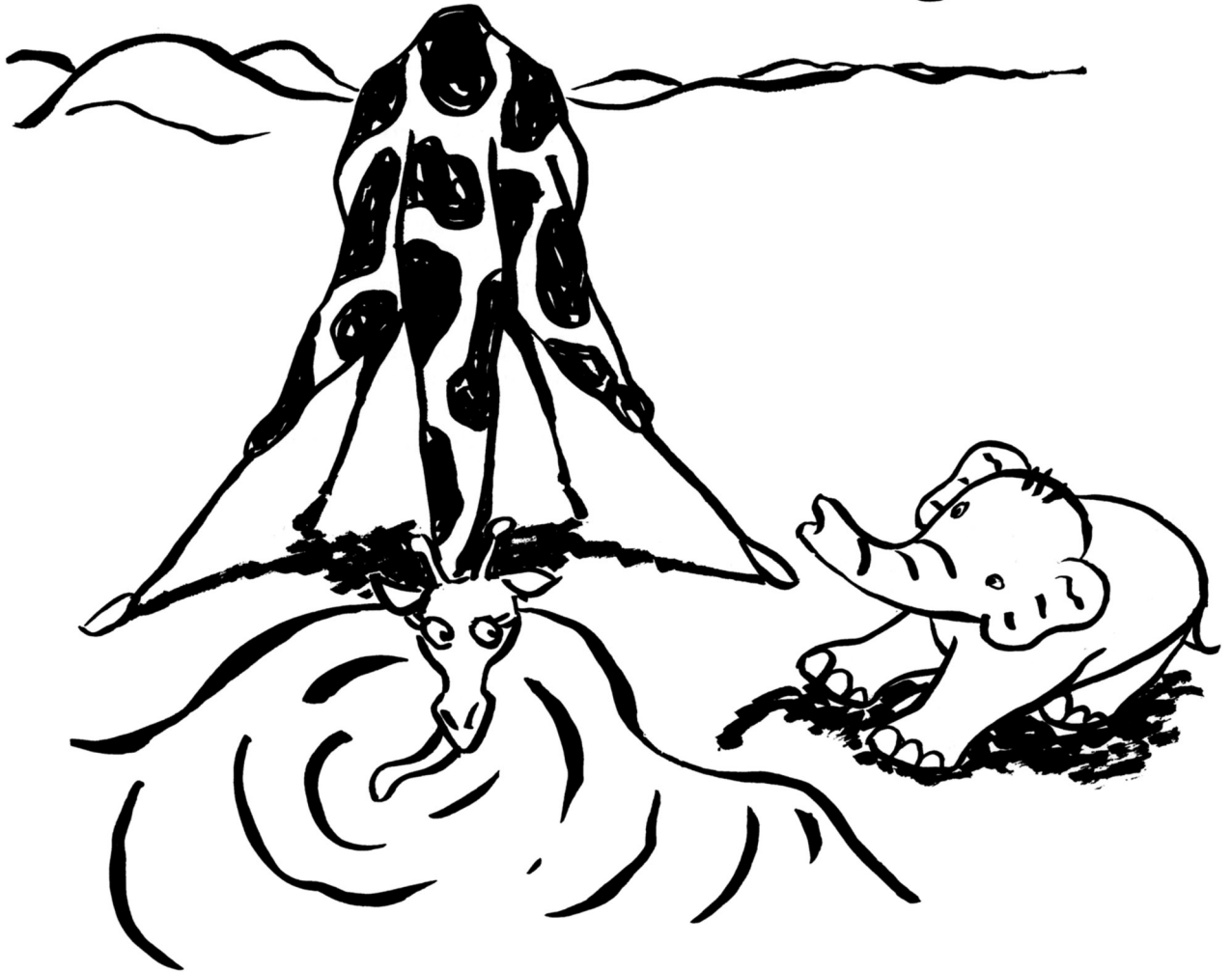
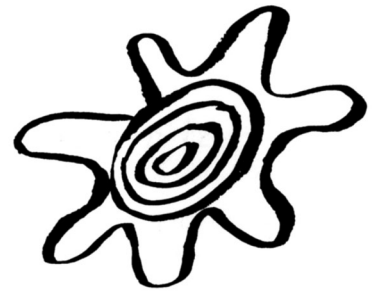
Dit boek is een hulpmiddel bij het uitleggen en bespreekbaar maken van het probleem. Het is in eerste instantie een voorleesverhaal voor kinderen in de leeftijd van 4 tot 10 jaar. Het verhaal zou in zijn geheel voorgelezen moeten worden. Neem dus de tijd voor dit verhaal. Lees het in een rustige omgeving zodat op het verhaal doorgegaan kan worden als het kind dat wil. Lees het bij voorkeur niet voor het slapen gaan, zodat de problematiek niet door het kind de nacht in wordt meegenomen.

Het boek is ook geschikt als (voor)leesverhaal op school om de betreffende problematiek bespreekbaar te maken in de groep.

Op de tekstpagina's staat onderaan de pagina een toelichting op de leestekst voor ouders en begeleiders. Het is niet de bedoeling om deze teksten voor te lezen, maar het is geen probleem als kinderen deze teksten lezen.

In eerdere edities was er een vrouwelijke en een mannelijke versie. In deze druk is gekozen voor alleen de vrouwelijke versie. In de hulp aan kinderen en hun ouders is het boek een bruikbaar middel gebleken.

Martine Delfos, Utrecht, 2023



Dit is het verhaal van Olise, een moeder-olifant, en van Oline, haar kind. Moeder Olise was een prachtige, jonge olifant en ze woonde in een fantastisch groot bos, een oerwoud. Om naar de andere kant van het oerwoud te komen, moest je dagenlang lopen. Allerlei bijzondere dieren kwam je dan tegen. Zoals de giraffe met zijn lange nek en zijn hoge poten. Die kon bij de hoogste takken. Maar door die lange nek en poten was het moeilijk om bij de grond te komen. Dat deed de giraffe heel onhandig. Daar moesten de andere dieren om lachen. Overal zag je apen in de bomen klimmen. Soms kwam je plotseling op een open plek met weilanden en zanderige vlakten. Daar liepen kudden herten te grazen en je kon er leeuwen lui zien gapen. Het was heerlijk in het oerwoud. De groene bomen zaten vol met de sappigste bladeren. Olise vond het lekker om aan die bladeren te knabbelen. Ze kon er haar buik mee rond eten. Met haar lange slurf kon ze er ook gemakkelijk bij.

Olise, de verslaafde moeder van het olifantje waar dit verhaal over gaat, is een gewone olifant. En ze is geïnteresseerd in de wereld.



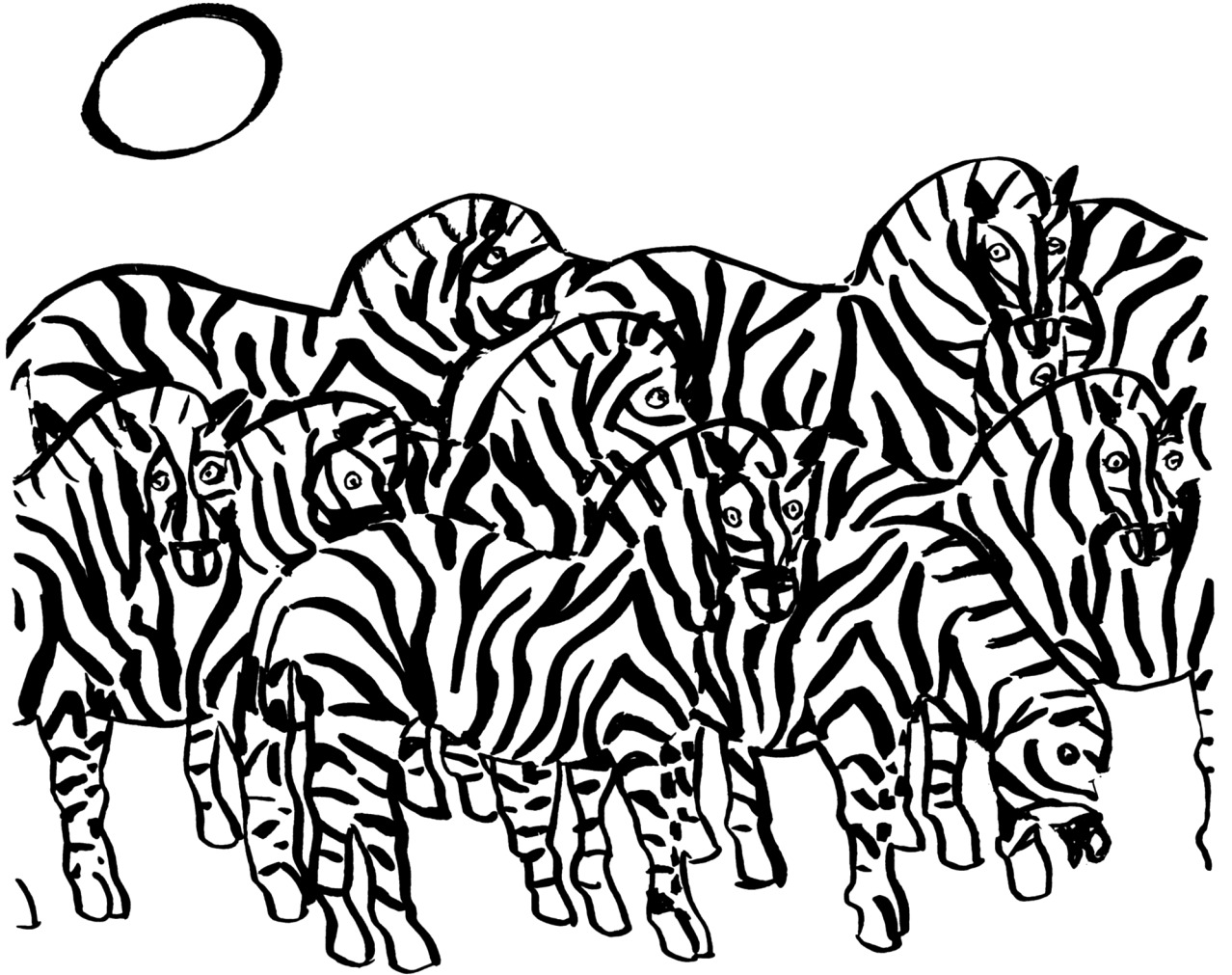
In het oerwoud waar Olise woonde, was het heel warm, daarom had Olise vaak dorst. Dan ging ze water zoeken. Er waren veel waterplekjes tussen de bomen. Als ze er een gevonden had, slurpte ze het heldere, schone water op en spoot het in haar mond. Oh, wat smaakte dat frisse water heerlijk.

Wanneer ze genoeg gedronken had, slurpte Olise haar lange slurf nòg een keer vol. Dan bracht ze hem boven haar hoofd en liet hem als een douche leeg spetteren. Zo werd Olise helemaal schoon en dat voelde prettig.

Ze was gek op water spuiten. Andere dieren hadden niet zo'n handige slurf waar je mee kon spetteren en daarom mochten ze van Olise wel eens onder haar douche komen staan. Ze hadden dan het grootste plezier met elkaar. Olise was een vrolijke olifant en je kon haar vaak horen tetteren van de pret. Het leek dan wel of ze op een trompet aan het blazen was, je kon het tot diep in het oerwoud horen. Wat een prachtig geluid was dat!

De andere dieren zeiden dan: 'Hoor eens hoe vrolijk Olise is.'

Olise was als kind een vrolijke olifant. Het is belangrijk voor kinderen te weten dat hun verslaafde ouders ooit niet verslaafd zijn geweest. Ze kunnen zich nauwelijks normale, vrolijke ouders voorstellen. Hun ouders verlangen naar het niet-verslaafd-zijn dat ze nog kennen van vroeger.



In het woud kon je heerlijk spelen. Er woonden veel dieren waar je plezier mee kon maken. De apen slingerden van boom naar boom en haalden gekke kunstjes uit. Ze konden ondersteboven hangen aan een tak en met hun oren wapperen. In het gras lagen slangen verscholen, die waren wel een beetje griezelig. Je had ze bijna niet in de gaten. Eerst lagen ze heel stil, dan leek zo'n slang wel een tak en als hij dan plotseling tevoorschijn schoot, schrok je je wild. Maar ze deden olifanten geen kwaad.

In het watertje, waar Olise ging drinken, zwommen nijlpaarden en krokodillen. De krokodillen lagen vaak aan de kant van het water in de zon te doezelen. Soms kwam er plotseling een kudde leuke zwart-wit gestreepte zebra's voorbij rennen. Iedere dag was er wel wat nieuws te beleven in het oerwoud.

Olise heeft een tijd gekend dat haar wereld er vrolijker uitzag. Een verslaafde is in eerste instantie een mens met eigen wensen en verlangens en dan pas verslaafd en niet andersom.